

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Judicum

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER JUDICUM,

Græcis KPITAI, Hebræis

ספר שופטים

CAPUT & I.

ויהי אחר מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה א
 לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה
 2 להלחם בו : ויאמר יהוה יהודה יעלה חנה נתתי את
 הארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה איתי
 3 בגרלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלה
 וילך איתו שמעון : ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני
 4 והפרו בידם ויכנסו בכזק עשרת אלפים איש וימצאו
 5 את ארני בזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת
 הפרזי : ויגם ארני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו
 6 ויקצו את כהנות דיו ורגליו : ויאמר ארני בזק
 7 שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקוצים היו
 מלקטים פתח שלחני כאשר עשיתי בן שלם לי
 אלהים ויביאם ירושלם וימת שם :
 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכו אותה ויכוה לפי
 9 חרב ואת העיר שלחו באש : ואחר ירדו בני יהודה
 להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה : וילך
 יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני
 קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת מלמי :
 10 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קרית
 11 ספר : ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכה
 12 ונתתי לו את עכסה בתי לאשה : וילכה עתניאל
 בדרך אתי כלב הקטן מפניו ויתן לו את עכסה בתו
 13 לאשה : ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אביה
 14 השדה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך :
 ותאמר

CAP. & I.
 Tribus Inde
 Dux designat
 tur. ascitisque
 Simeonitis
 prospera agi

Factum Cal
 bi repetitur
 e Iof. 15: 28

*Obnihil
 Achsa*

Ecc 3 ג

פתח באתנח v. 10.

טו ותאמר לו הכה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה
 לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליית ואת גלת
 16 מתחתית : ובני קיני חתן משה עלו
 מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב
 17 ערר וילך וישב את העם : וילך יהודה את שמעון
 אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת ויחרימו אותה
 18 ויקרא את שם העיר חרמה : וילך יהודה את עזה
 ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון
 19 ואת גבולה : ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר
 כי לא להוריש את יושבי העמק כירכב ברזל להם :
 כ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משה
 21 את שלשה בני הענק : ואת היבוס יושב ירושלם לא
 הורישו בני בנימן וישב היבוס את בני בנימן
 22 בירושלם עד היום הזה : ויעלו בית
 23 יוסף גם הם בית אל ויהנה עמם : ויתירו בית יוסף
 24 בבית אל ושם העיר לפנים לזו : ויראו השמרים
 איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא
 כה העיר ועשינו עמך חסד : ויראם את מבוא העיר
 ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל
 26 משפחתו שלחו : וילך האיש ארץ החתים ויבן
 עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה :
 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן
 ואת בניו ואת הענף ואת בניו ואת יושבי דור
 ואת בניו ואת יושבי יבלעם ואת בניו ואת
 יושבי מגדו ואת בניו ויואל הכנעני לשבת בארץ
 28 הזאת : ויהי כיהוק ישראל וישם את הכנעני למס
 29 והוריש לא הורישו : ואפרים לא
 הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרפו
 בגזר

Jof. 19: 19.

(Susa)

Chab.

Ca. 21

Josephus
quodae rem
struc
agat

Manasse
sarem & alix
mbus negli
genius.

פתח באתנח 28. יושבי ק. 27. קמץ בזק 15.

בגור : ובולון לא הוריש את יושבי ל
 קטרון ואת יושבי נהלל וישב הפנעני בקרב ויהיו
 למס : אשר לא הוריש את יושבי 1
 עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת
 חלפה ואת אפיק ואת רחב : וישב האשרי בקרב 2
 הפנעני יושבי הארץ כי לא הורישו :
 נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש 3
 ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הפנעני יושבי הארץ
 ויושבי בית שמש ובית ענת היו להם למס : וילחצו 34
 האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק :
 ויואל האמרי לשבת בהר הרס באילון ובשעלבים לה
 ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס : וגבול האמרי 36
 ממעלה עקרבנים מחסלע ומעלה :

Amoriter

ויעל מלאך יהוה מן הגלגל א

אל הפכים

CAP. I. II.
Filius Dei ap-
parens forco-
dian & inob-
edientiam
exprobat,

ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל
 הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי
 אתכם לעולם : ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ 2
 הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי מזה
 זאת עשיתם : וגם אמרתי לא אגרש אותם מפניכם 3
 והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש : ויהי 4
 כדבר מלאך יהוה את הורבנים האלה אל כל בני
 ישראל וישאו העם את קולם ויבכו : ויקראו שם ה
 הפקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה :
 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל 6
 איש לגחלתו לרשת את הארץ : ויעברו העם את 7
 יהודה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
 ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה
 הגדול

פתח בסקף 35. פתח בסקף 33. פתח בסקף 30. מלא ו 7. פסקא באמצע פסוק. I. v.

8 הגדול אשר עשה לישראל: וימת יהושע בן נון עבד
 9 יהוה בן מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בנבל נחלתו
 10 בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להרגעש: וגם כל
 הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר
 אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה
 11 אשר עשה לישראל: ויעשו בני ישראל
 12 את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבבלים: ויעבדו את
 יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים
 וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 13 סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה: ויעבדו
 14 את יהוה ויעבדו לפעל ולעשתרות: ויחראף יהוה
 בישראל ויתנם ביד עושים וישמו אותם וימכרם ביד
 אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם:
 15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה בהם לרעה כאשר דבר
 16 יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ויקם
 17 יהוה שפטים וישיעו מיד שסיהם: וגם אל שפטיהם
 לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם
 סרו מחר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
 18 יהוה לא עשו כן: וכי חקים יהוה להם שפטים והיה
 יהוה עם השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט
 כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ורחמיהם:
 19 והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
 אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא
 כהפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: ויחראף יהוה
 בישראל ויאמר יעז אשר עבדו הגוי הזה את בריתי
 20 אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: גם אני
 לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עיב
 21 יהושע וימת: למען נסות במ את ישראל השמרים
 22 דם

possessive
alio iustitias
memorat.

Fimpul-
fores,
Joel. 2: 8.

הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם
 2 3 אמ-לא: וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם
 ואלה הגוים א
 אשר הניח יהוה לנפות בם את ישראל את כל אשר
 לא ידעו את כל מחמורת כנען: רק למען דעת
 דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים
 לא ידעום: חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני
 והצירני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרכון עד
 לכוא חמת: ויהיו לנפות בם את ישראל לדעת הישמעו
 את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה:
 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי
 והחוי והיבוסני: ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת
 בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם:
 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני
 יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים
 ואת האשרות: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
 ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני
 ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים: ויזעקו בני
 ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
 ויושיעם את עתניאל בן קנו אתי כלב הקטן ממנו:
 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
 למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים כלך
 ארם ותעו ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ
 ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו:
 ויספו בני ישראל לעשות הרע
 בעיני יהוה ויחוק יהוה את עגלון מלך מואב על
 ישראל על כיעשו את הרע בעיני יהוה: ויאסף
 אליו את בני עמון ועמלק וילך ויד את ישראל וירשו
 את

CAP. 2. II
 Israëlita cu
 Canaanis i
 miscentes,

aque Deo
 deficientes,
 Cusfchano R.
 Syriæ 8. ann
 feruire co-
 guntur, sed
 ab Orhiele
 iudice liber-
 rantur,

& postea per
 Ehud a Moa-
 bitis,

Orhiele

Fff 111

היה עשה

14 את עיר התמרים : ויעברו בני ישראל את עגלון
 15 מלך מואב שמונה עשרה שנה : ויזעקו בני ישראל
 אל יהוה ויקם יהוה להם משיע את אהוד בן גמרי
 בן הימני איש אשר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו
 16 מנחה לעגלון מלך מואב : ויעש לו אהוד חרב ולה
 שני פיות גמך ארכה ויחגר אותה מתחת למדייו על
 17 ירך ימינו : ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב
 18 ועגלון איש בריא מאד : ויהי כאשר בלה להקריב
 19 את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה : והוא
 שב מן הפסלים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר
 לי אליה המלך ויאמר הם ויצאו מעליו כל העמדים
 כ עליו : ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקה
 אשר לו לברו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליה ויקם
 21 מעל הכסא : וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את
 22 החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו : ויבא גם
 הנצב אחר הפחב ויסגר החלב בעד הלהב כי לא
 23 שלח החרב מבטנו ויצא הפרשדנה : ויצא אהוד
 24 המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל : והוא
 יצא ועבריו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות
 כה ויאמרו אך מסיך הוא את דגליו בחדר המקה : ויחילו
 עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליה ויקחו את
 26 המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל ארצה מת : ואהוד
 נמלט עד התממהם והוא עבר את הפסלים וימלט
 27 השעירתה : ויהי כבואו ויתקע בשופר בהר אפרים
 28 וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם : ויאמר
 אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את
 מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעבדות הירדן
 9 למואב ולא נתנו איש לעבר : ויבן את מואב
 בעת

תברו
 Et
 בני

f. clausus, 20: 16.

f. cubitus,

f. freffigii, 24.

f. capulus, 23. f. ab aduerfa parte, f. in conclave ordinā, f. v. 28.

quorum Regem in palatio trucidat 1811.

k. signo suis dato hostium 1990, ca. dicit.

הפ' בצרי v. 16.

בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש: ותכנע מאב ביום ההוא תחת ל
יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה:

Sangar

ואחריו היה שמגר בן ענת ויה את

78imulo

פלושתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע נס
הוא את ישראל: ויספו בני ישראל א

לעשות הרע בעיני יהוה ואהור מת: ומכרם יהוה

ביר יבין מלך בנען אשר מלך בחצור ושר צבאו

סיסרא והוא יושב בחרשת הנגים: ויצעקו בני ישראל

אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את

בני ישראל בחזקה עשרים שנה:

Deborra

ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטרה את

ישראל בעת ההיא: והיא יושבת תחת תמר דבורה ה

בין הרמה ובין בית אל בחר אפרים ועלו אליה בני

ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם

מקדש נפתלי והאמר אליו הלא צנח: יהוה אלהי

ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת

אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולן: ומשכתי אליך

אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו

ואת המונגו ונתתיהו בידך: ויאמר אליה ברק אם

תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלה:

ותאמר הלה אלה עמך אפס כי לא תחיה תפארתיך

על חדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימפר יהוה

את סיסרא ותקם דבורה ותלה עם ברק מרשה:

ויזעק ברק את זבולן ואת נפתלי מרשה ועל ברגליו

עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני

נפרו מקין מבני חבב חתן משה ויש אהלו עד אלון

בצעננים אשר את מקדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק

בן

ו זו ב 2 Fff

*Sangar Phili-
stos percu-
tit.*

*CAP. T. IV.
Rurfus defi-
ciens Israel
labino tradit-
ur in serul-
tatem.*

*ex qua ope
Deborz & Ba-
raki libera-
tur.*

Barak

Heber

יהר בקמין. conf. Cap. 5. v. 1. v. 11. הפטרת בשלח 4. v. 4. *ibid.* בצצעננים פ.

13 בן־אכינועם הר־תבור : ויועק סיסרא את־כל־רכבו
 השע מאות רכב ברזל ואת־כל־העם אשר אתו
 14 מחרשת הגוים אל־נחל קישון : ותאמר דברה אל־
 ברק כיום כי זה היום אשר נתן יהוה את־סיסרא בידך
 הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת
 15 אלפים איש אחריו : ויהם יהוה את־סיסרא ואת־כל־
 הרכב ואת־כל־המחנה לפי־חרב לפני־ברק וירד
 16 סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו : וברק רדף אחרי
 הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל־
 17 מחנה סיסרא לפי־חרב לא נשאר עד־אחד : וסיסרא
 נס ברגליו אל־אהל יעל אשת־חבר הקניזי כי שלום בין
 18 יבין מלך־חצור ובין בית חבר הקניזי : ותצא יעל
 לקראת סיסרא ותאמר אליו סוּרה אדני סוּרה אלי
 אל־תירא ויסר אליה האהל ותכסהו בשמיכה :
 19 ויאמר אליה השקיני־נא מעט־מים כי צמתי ותפתח
 כ את־נאוד החלב ותשקהו ותכסהו : ויאמר אליה עמד
 פתח האהל והיה אם־איש יבא ושאלך ואמר
 20 היש־פה איש ואמרת אין : ותקח יעל אשת־חבר
 את־יתד האהל ותשם את־המקבת בידה ותכוּח
 אליו בלאט ותתקע את־היתד ברקתו ותצנח
 21 בארץ והוא־נרדם ויעף וימת : והנה ברק רדף
 את־סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך
 ואראך את־האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה
 22 והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו : ויכנע
 אלהים ביום ההוא את יבין מלך־כנען לפני
 24 בני ישראל : ותלך יד בני־ישראל הלוח וקשה
 על יבין מלך־כנען עד אשר הכריתו את יבין
 מלך־כנען :

Sifera fugiens
a facie cruci-
datuz.

Jacl

† ftra-
gula

supensio gaudii, f. p.

ותשר

יחזר א. 19. bis מלרע. 18. v.

o CAP. ה. v.
Επιτομή De-
borz & Ba-
raki:

וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן אֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא א

לְאמֹר: כִּפְרָע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּחַתְנָדָב 2

עִם בָּרְכוּ יְהוָה: שָׁמְעוּ מַלְכִים הָאֲזִינוּ 3

רְזִינִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֹמֵר 4

לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוָה בְּצִאתָהּ 4

מִשְׁעִיר בְּצִעְדָהּ מִשְׁרָה אָרוֹם אֶרֶץ 5

רָעֵשָׁה גַם־שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם־עֵבִים נִטְפוּ 6

מַיִם: הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה ה 7

סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בַּיּוֹם שָׁמַר בֶּן 6

עֲנַת בַּיּוֹם יָעַל חֲדָלוּ אֲרָחוֹת וְהִלְכִי 7

נְתִיבוֹת יָלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָקְלוֹת: חֲדָלוּ פְּרוֹזֵן בְּיִשְׂרָאֵל 7

חֲדָלוּ עַד שִׁקְמַתִּי דְבוּרָה שִׁקְמַתִּי 8

אִם בְּיִשְׂרָאֵל: יִבְחַר אֱלֹהִים 8

חֲדָשִׁים אִז לַחֵם שְׁעָרִים מִנֵּן 9

אִם־יִרְאֶה וְרָמַח בְּיִשְׂרָאֵל: לְבִי לְחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל 9

בְּעַם בָּרְכוּ יְהוָה: רָכְבִי אֲתָנוֹת י 10

צְהִירוֹת יִשְׁבִי עַל־מִדְיָן וְהִלְכִי 11

עַל־דָּרֶךְ שִׁיחוּ: מִקּוֹל מְחַלְצִים בֵּין 11

מִשְׁאֲפִים שֵׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקָת 12

פְּרוֹזֵן בְּיִשְׂרָאֵל אִז יִרְדּוּ לְשַׁעְרֵים עִם־ 13

יְהוָה: עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי 14

עוֹרֵי דְבָרֵי־שִׁיר קוֹם בָּרַק וְשִׁבְהָ שְׁבִיָּה בֶן 15

אֲבִינָעַם: אִז יִרְדַּ שְׂרִיר לְאֲדִירִים עִם יְהוָה 16

יִרְדְּלִי בְּגִבּוֹרִים: מִנֵּי אֶפְרַיִם שְׂרָשֵׁם 17

בְּעַמְלֹק אַחֲרָיָהּ בְּנִימִין בְּעַמְמִיָּה מִנֵּי 18

מְכִיר יִרְדּוּ מְחַקְקִים וּמִזְבוֹלֵן מְשָׁכִים בִּישְׁבֹּט 19

סִפָּר: וְשָׂרֵי בִישְׁשָׁכָר עַם־דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁכָר טו

בֶּן Fff 3 וו

f Deut. 32:42

f v. 11.

f vicus v. 11.

f oppugnauit.

teandi-dis. t cogen-tium greges.

f v. 7.

f v. 11.

f v. 13.

f v. 14.

f v. 15.

f v. 16.

f v. 17.

f v. 18.

f v. 19.

f tortuosas. Pl. 125: 5.

f hauftra f modula-buntur, 124: 40.

(auf deut. 32)

קמין בזק v. 4. יש מתחילין פה הפטרת שלח v. 1. bis מלרע v. 12. הש bis בפתח v. 7.

בְּעַמֵּק שֵׁלַח בְּזוֹ בְּרַק
 גְּדוּלִים בְּרַגְלֵי
 לְמַדָּה יִשְׁבַּת בֵּין חֲקַר־לֵב : 6 † statuta
 לְפִלְגּוֹת לִשְׁמַע שְׂרָקוֹת עַדְרִים הַמְשַׁפְּתִים Ief. 1: 1.
 גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וְרָז לְפִיָּה יָגוּר אֲנִיּוֹת 7 † Gen. 49: 14.
 אִשֶׁר יֹשֵׁב לְחוּף יַמִּים † ruptu-
 וְעַל-מַפְרָצָיו 8 I 8
 וּנְפֹתְלֵי זְבֻלוֹן עִם חֲרָף נַפְשׁוֹ לְמוֹת יִשְׁכּוֹן :
 בָּאוּ מַלְכִים 9 I 9
 בִּתְעֻנָּה אִזּוֹ נְלַחֲמוּ מִלְּכֵי כְנַעַן
 כְּצַע כֶּסֶף לֹא עַל-מִי מָגְדוּ
 חֲכֹכִים מִן-שָׁמַיִם נְלַחֲמוּ ב לְקַחוּ :
 נַחַל קִישׁוֹן 2 I 2 †
 תְּדַרְכֵי נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן † subver-
 אִזּוֹ הִלְמֵוּ עִבְרֵי 2 2 tit cos
 אִרוֹ מְדַהְרֹת דַּהְרֹת אַבְרָיו 2 3 † præ-
 אִרוֹ אִרוֹ מָרוּז אָמַר מִלֶּאֱךָ יְהוָה pulfibus.
 יִשְׁבִּיָּה כִּי לֹא-בָאוּ לְעֹזֶרֶת יְהוָה לְעֹזֶרֶת
 תְּבַרַךְ מְנַשִּׁים 2 4 †
 מְנַשִּׁים יָעַל אִשֶׁת חֹבֵר חֲקִינִי
 כַּחַב בְּאֵהֶל תְּבַרַךְ : כה
 יָדָה 2 6 † in sim-
 לִיתֵד תְּשַׁלְּחֶנָּה בְּסַפֵּל אֲרִיָּהִים חֲקַר־יָדָה חֲמָאָה : pulo 6:
 וַיִּמְנַּעַה לְהִלְמוֹת עֲמַלִּים וְהִלְמָה סִיסְרָא מִחֻקָּה רֵאשׁוֹ † ad mal-
 וְהִלְפָה רִכְתּוֹ : 2 7 † leum
 שָׁכַב בֵּין רַגְלֵיהָ כָּרַע נֶפֶל † percuf-
 כָּרַע שֵׁם נֶפֶל שְׂדוּר : 2 8 † sit.
 אִם סִיסְרָא בְּעַר הָאִשָּׁב † excia-
 מְדוּעַ וְתִיבַב mavit.
 בִּשְׁשׁ

*Mus. : בוך :
 v. Mel.*

† preventio-
 nem

† subver-
 tit cos

† præ-
 pulfibus.

† in sim-
 pulo 6:
 38.

† ad mal-
 leum

† percuf-
 sit.

† cancelli,
 Rev. 7: 6.

† excia-
 mavit.

קמץ בוך 25. v.

פֶּשֶׁשׁ רָכְבוּ לְכוּא : מְדוּעַ אַחֲרוֹ פְעָמַי
 מְרַכְבוֹתָיו : חֲכֻמֹּת שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנֶנָּה אֶף־ 29
 הִיא תִשָּׁב אֲמַרְיָהּ לָהּ : חֲלָא יִמְצְאוּ יַחֲלָקוּ ל
 שְׁלָל רַחֵם רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֹּבֵר שְׁלָל †puclia.
 צְבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלָל צְבָעִים
 רַקְמָה צְבַע רַקְמָתוֹם לְצוּאֲרֵי שְׁלָל : כֵּן 31
 יֵאבְדוּ כָל־אֹיְבֵיהָ יְהוָה וְאֶהְבִּיב כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ
 וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה :

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיַד־א
 מְדוּן שֶׁבַע שָׁנִים : וַתַּעַז יַד־מְדוּן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מְדוּן 2
 עָשׂוּ־לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנַהֲרוֹת אֲשֶׁר בְּהַר־רִים
 וְאֶת־הַמַּעְרֹת וְאֶת־הַמַּצְדֹּת : וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל 3
 וְעָלָה מְדוּן וְעַמְלֵק וּבְנֵי־קַדְם וְעָלוּ עֲלָיו : וַיִּחַנּוּ עֲלֵיהֶם 4
 וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֵה עֹזָה וְלֹא־יִשְׁאִירוּ
 מְהִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׂה וְשׂוֹר וְחִמּוֹר : כִּי־הֵם וּמִקְנֵיהֶם ה
 יָעָלוּ וְאֶהְלִיֵּם יָבֹאוּ כְּדֵי־אַרְבַּע לָרֶב וְלָהֶם וּלְגַמְלֵיהֶם
 אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָּאָרֶץ לִשְׁהַתָּה : וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד 6
 מִפְּנֵי מְדוּן וַיִּזְעַקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה :
 וַיְהִי כִּי־זָעַקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל־ 7
 אֲרוֹת מְדוּן : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 8
 וַיֹּאמֶר לָחֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
 הָעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאוֹצִיא אֶתְכֶם מִפִּית עַבְדִּים :
 וְאֶצֶּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פֶּל־לְחָצִיכֶם וְאֶגְרֹשׁ 9
 אוֹתֶם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת־אַרְצִים : וְאָמַרְהָ 7
 לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֻמֹּת 8
 אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאַרְצֵם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי : 9
 וַיָּבֹא מִלְּאָךְ יְהוָה וַיִּשְׁכַּח תַּחַת הָאֱלֹהִים 11
 אֲשֶׁר

CAP. 1 VI. Iterum deficiens Isr. Medianitis traditur.

†spelian-cas.

Gaza

cumque Deo supplicasset, vates missus rebelles castigavit.

וַיָּבֹאוּ ק' 5.

Gideon liberator vocatus

signoque certo confirmatus

אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבטו
 12 השים בנת להגים מפני מדין: וירא אליו מלאך יהוה
 13 ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: ויאמר אליו גדעון
 פי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
 כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאכזר הלא
 14 ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתנונו
 15 בקה מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכלחך זה
 והושעת את ישראל מקה מדין הלא שלחתך:
 16 ויאמר אליו כי אדני במה אושיע את ישראל הנה
 אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי:
 17 ויאמר אחד: ויאמר אליו אם נא מצאתי חן
 בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי:
 18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והוצאתי את
 מנחתי והנחת לי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך:
 19 וגדעון בא ויעש גדיעזים ואיפת קמח מצות הבשר
 שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אליהת
 ב האלה ויגש: ויאמר אליו מלאך האלהים קח
 את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלו ואת
 20 המרק שפוך ויעש כן: וישלח מלאך יהוה את
 קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות
 ותעל האש מן הצור ותאכל את בשר ואת
 21 המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: וירא גדעון
 ב מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני
 יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל
 22 פנים: ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא
 23 לא תמות ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא
 11 הלו יהוה שלום עד היום הזה עזרנו בעפרת אבי
 העזרי

Gideon

along

cf. Gen. 1.74, Num. 12.

אשר יתקן =

פתח בספ. 19. v. 17. הש בקמין. 17. v.

העוררי : ויהי בלילה ההוא ויאמר לו כה
יהוה קח את פר השור אשר לאביה ופר השני שבע
שנים והרסת את מזבח הפעל אשר לאביה ואת
האשרה אשר עליו תכרת : ובנית מזבח ליהוה 26
אלהיה על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את
הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת :
ויקח גדעון עשרה אנשים מעבריו ויעש כאשר דבר 27
אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי
העיר מעשות יומם ויעש לילה : וישכימו אנשי העיר 28
בפקד והנה נתין מזבח הפעל והאשרה אשר עליו
כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי :
ויאמרו איש אל דעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו 29
ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה :
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנה וימרת ל
כי נתין את מזבח הפעל וכי כרת האשרה אשר
עליו : ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם 31
תריבון לפעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב
לו יומת עד הפקר אם אלהים הוא ירב לו כי
נתין את מזבחו : ויקרא לו ביום ההוא ירבעל 32
לאמר ירב בו הפעל כי נתין את מזבחו :
וכל מדין ועמלק ובני 33
קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל :
ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר 34
ויזעק אביעזר אחריו : ומלאכים שלח בכל לה
מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח
באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראתם : ויאמר 36
גדעון אל האלהים אם ישה משיע בידי את ישראל
באשר רפרת : הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן 37

Iubetur Baalis diruere, ac extruere, & sacrificare, licet Baalitis

Paul.

hoyu.
vnde Ierubaal dictus.

A Spiritu Domini excitatus, & duplici signo firmatus, exercitum colligit

אם Ggg 111 פתח בסוף v. 36.

אם טל יהיה על הגזזה לבדה ועל כל הארץ הרב
 וידעתיו כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת
 38 ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזזה וימין טל מן
 הגזזה מלוא הספל מים : ויאמר גדעון אל האלהים
 אל יחר אפקי בי ואדבררה אך הפעם אנסחנה רק
 הפעם בגזזה יהי נא חרב אל הגזזה לבדה ועל כל
 ט הארץ יהיה טל : ויעש אלהים כן כלילה ההוא ויהי
 חרב אל הגזזה לבדה ועל כל הארץ היה טל :

(am. Sept. Mart.)

CAP. I. VII.
Sed maxima
parte, Dei
usu, dimissa.

א וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו
 על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת
 2 המורה בעמק : ויאמר יהוה אל
 גדעון רב העם אשר אתך מחתי את מדין בידם פך
 3 יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי : ועתה
 קרא נא באוני העם לאמר מי יראה וחרד ישב ויצפד
 מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלה ועשרת
 4 אלפים נשארו : ויאמר יהוה אל
 גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו
 לה שם והיה אשר אמר אליה זה יהוה אתך הוא ילה
 אתך וכל אשר אמר אליה זה לא ילה עפך הוא לא
 ה ילה : ויורד את העם אל המים ויאמר
 יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר
 ילק הפלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו
 6 לשקות : ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש
 מאות איש וכל יתר העם ברעו על ברביהם לשקות
 7 מים : ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות
 האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך
 8 וכל העם ילכו איש למקו : ויקחו את צדה העם
 בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש
 לאהליו

f abeat
ocys.
*yon hage und silber
(Maurer)*

30a tantum
vito retentis,
Midianitas
huzlagemate
riocit.

קמץ בזק 5. 7. פתח בסף 36. 7.

לאהלו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין הנה
 לו מחנה בעמק: ויחי כלילה ההוא 9
 ויאמר אליו יהוה קום דר במחנה כי נמתיו בידך:
 ואם ירא אתה לדרת דר אתה ופרה נערה אל- 1
 המחנה: ושמעת מדי ידברו ואחר תחזקנה ידך 1
 וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים
 אשר במחנה: ומדין ועמלק וכל בני-קדם נפלים 2
 בעמק בארצה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל-
 שפת הים לרב: ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו 3
 חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול לחם שערים
 מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל 4
 ויהפכו למעלה ונפל האהל: ויען רעהו ויאמר אין
 זאת בלתי אם הרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן
 האלהים בידו את-מדין ואת-כל המחנה:

† iohas

† enar-
ratio-
nem

ויהי כשמע גדעון את-מספר החלום 10
 ואת-שברו וישתחו וישב אל-מחנה ישראל ויאמר
 קומו כי נתן יהוה בידכם את-מחנה מדין:
 ויחץ את-שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן 6
 שופרות ביד כלם וכרס ריקים ולפדים בתוך
 הכדים: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה 7
 אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן
 תעשו: ותקעתי בשופר אנכי וכל-אשר אתי 8
 ותקעתם בשופרות גם-אתם סביבות כל המחנה
 ואמרתם ליהוה ולגדעון: ויבא 9
 גדעון ומאה איש אשר-אתו בקצה המחנה ראש
 האשמרת המיבונה אך חקם הקימו את-השמרים
 ויתקעו בשופרות ונפוץ הכדים אשר בידם: ויתקעו כ
 שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזקו

Ggg 2 111 ביד

צליל ק' 13. v.

ביד שמאולם בלפדים ובירימינם השופרות לתקוע
 1 ויקראו חרב ליהודה ולגדעון: ויעמדו איש מחתיו
 סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו:
 2 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהודה את חרב
 איש ברעהו ובכל המחנה וינס המחנה עד בית
 השטה צררתה עד שפת אכל מחולה על טבר:
 3 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל
 4 מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים שלח
 גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין
 ולכדו להם את חמרים עד בית ברר ואת הירדן
 ויצעק כל איש אפרים וילכדו את חמרים עד בית
 כה ברר ואת הירדן: וילכדו שני שרי מדין את
 ערב ואת זאב ויחרגו את עורב בצור עורב ואת זאב
 הרנו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב
 א הביאו אל גדעון מעבר לירדן: ויאמרו אליו איש
 אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות
 לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחוקה:
 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות
 3 אפרים מבציר אביעזר: בידכם נתן אלהים את
 שרי מדין את ערב ואת זאב ומה כלתי עשות
 ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה:
 4 ויבא גדעון הירדנה עבר היום ושלש מאות האיש
 ה אשר אתו עיפים ורדפים: ויאמר לאנשי סכות תנו
 נא כפרות לחם לעם אשר ברגלי כיעיפים הם
 6 ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: ויאמר
 שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כירנתן
 7 לצבאך לחם: ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את
 זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את
 קוצי

Amos.

Ephraimites in subsidium vocatis

CAP. VIII. Quos murmurantes fecit

et victoriam persequens

121
Ephraim. Kal

הב רפה 2. v. וינוסו ק. 21. v.

קוצי המדבר ואת הברקנים: ויעל משם פנואל 8
וידבר אליהם בזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר
ענו אנשי סכות: ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר 9
בשובי בשלום אתין את המגדל הזה:

Fribu-
los, v.
16.

וזכה וצלמנע במקרר ומחניהם עינם בחמשת
עשר אלה כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים
מארה ועשרים אלה איש שלף חרב: ויעל גדעון 11
דרך השכונני באהלים מקדם לנבה ויגבהה ויה את
המחנה והמחנה היה בטח: וינסו זבח וצלמנע וירדף 12
אחריהם וילכד את שני מלכי מדון את זבח ואת

Reges Midia-
nitarum vi-
uos capit.

צלמנע וכל המחנה החריד: וישב גדעון בן יואש 13
מן המלחמה מלמעלה ההרם: וילכד נער מאנשי 14
סכות וישאלהו וכתב אליו את שרי סכות ואת

† Solis,
Job. 9. 7.

victorque re-
uerfus poe-
nas de Suc-
cot & Penuel
commecat
antea dene-
gantibus:
Iumit:

וזניה שבעים ושבעה איש: ויבא אל אנשי סכות 15
ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר הרפתם אותי לאמר
הקף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיה היעפים
לחס: ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת 16

† v. 7.

הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: ואת מגדל 17
פנואל נתין ויהרג את אנשי העיר: ויאמר אל זבח 18
ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור
ויאמרו כמותם אהד בתאר בני המלך: ויאמר 19
אחי בני אמי הם חיייהוה לו החיתם אותם לא הרגתי
אתכם: ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא 20
שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: ויאמר זבח 21

& captos Re-
ges necat:

וצלמנע קום אתה ופגע פגו כי כאיש גבורתו ויקם
גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השחרנים

lunulas

אשר בצוארי גמלדים: ויאמרו איש 22
ישראל אל גדעון משל פגו גם אתה גם סיבנה גם בך

oblatum ab
Israeilitis im-
perium recu-
sat.

Ggg 3 111

חסר י. 19. v.

2 3 בנה כי הושעתנו מיד מדין : ויאמר אלהם גדעון לא
אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהיה ימשל בכם
2 4 ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנוללי
איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם :
כה ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמלה
2 6 איש נזם שללו ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף
ושבע מאות זהב לבר מן השחרנים והנטיפות ובגדי
הארנמן שעל מלבי מדין ולבר מן הענקות אשר
2 7 בצוארי גמליהם : ויעש אותו גדעון לאפור ויצג אותו
בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון
2 8 ולביתו למקש : ויבנע מדין לפני בני ישראל ולא
יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה
בימי גדעון :

monumen-
tum iamen
harui permi-
ni, quo ad
idololatr.
dein Israel
abulius.

fimyro-
theici-
dia, Jof.
3: 19.

abit 71. filio-
rum parens.

2 9 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו : ולגדעון היו שבעים
3 1 בנים וצאי ירכו כי נשים רבות היו לו : ופילגשו אשר
בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך :
3 2 וימת גדעון בן יואש בשובה טובה ויקבר בקבר יואש
3 3 אביו בעפרה אבי העזרי : ויהי כאשר
מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
3 4 וישמו להם בעל ברית לאלהים : ולא זכרו בני ישראל
את יהוה אלהיהם הפציל אותם מיד כל איביהם
לה מסביב : ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל
הטובה אשר עשה עם ישראל :

CAP. IX. IX.
Eius fil. Abi-
melech blandi-
ditiis & 70.
fratrum ex de
dominatum
anicutus,

Abimelech

א וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר
2 אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר : דברו
נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם חמשל בכם
שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד
3 וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני : וידברו אחי אמו
עליו

v. 26. יקמן בזק

עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויש
לכם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא : ויתגורלו 4
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו : ויבא בית אביו ה
עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על
אבן אחת ויותר יוחם בין ירבעל הקטן כי נחפא :

frem-
rarii,
Zeph. 3:
+

quod infelix
futurum Io-
tham elegan-
ti apologo
pradixit.

ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא 6
וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר
בשכם : ויגדו ליוחס וילך ויעמד בראש הר גרזים 7
וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם
וישמע אליכם אלהים : הלוך הלכו העצים למשח 8
עליהם מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו : ויאמר להם 9
הזית החרלתי את דשני אשר בי ככברו אלהים ואנשים
והלכתי לנוע על העצים : ויאמרו העצים לתאנה לכי 10
את מלכי עלינו : ותאמר להם התאנה החרלתי את 11
מתקי ואת תנובותי הטובה והלכתי לנוע על העצים :
ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו : ותאמר 12
להם הגפן החרלתי את תירושי המשפח אלהים
ואנשים והלכתי לנוע על העצים : ויאמרו כל 14
העצים אל האטר לך אתה מלך עלינו :
ויאמר האטר אל העצים אם באמת אתם משחים 15
אתי למלך עליכם באו חכו בעלי ואם אין תצא אש
מן האטר ותאכל את ארזי חלבנון : ועתה אם 16
באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך
ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם
בגמול ידיו עשיתם לו : אשר נלחם אבי עליכם 17
וישלה את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין :
ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בני 18
שבעים

Joatham

imp. 4
parag.

f dulce-
dinem
m.

מלכי ק. v. 12. מלכה ק. v. 8.

19 שבעים איש על-אבן אחת וממליכו את-אבימלך בן
 אמתו על-בעלי שכם כי אחיכם הוא : ואם באמת
 ובתמים עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו היום תוח
 כ שמחו באבימלך וישמח גם-הוא בכם : ואם אין תצא
 איש מאבימלך ותאכל את-בעלי שכם ואת-בית
 מלוא ותצא איש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל
 21 את-אבימלך : ויגס יותם ויברח וילך בארה וישב
 22 שם מפני אבימלך אחיו : וישר אבימלך
 23 על-ישראל שלש שנים : וישלח אלהים רוח רעה בן
 אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי-שכם באבימלך :
 24 לבוא חמס שבעים בני-ירבעל ורבים לשום על-
 אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם
 כה אשר-הזקו את-ידיו להרג את-אחיו : וישמו לו בעלי
 שכם מארבים על ראשי ההרים ויגמלו את-פל-אשר-
 יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך :
 26 ויבא געל בן-עבד ואחיו ויעברו בשכם
 27 ויבטחו-בו בעלי שכם : ויצאו השדה ויבגדו את-
 ברמיהם וידרכו ויעשו חלולים ויבאו בית אלהיהם
 28 ויאכלו וישתו ויקללו את-אבימלך : ויאמר געל בן-
 עבד מי-אבימלך ומי-שכם כי געבדנו הלא בן-
 ירבעל וזבל פקידו עבדו את-אנשי חמור אבי שכם
 29 ומדוע געבדנו אנחנו : ומי יתן את-העם הזה ביד
 ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאה
 3 וצאה : וישמע זבל שר העיר את-דברי געל בן-עבד
 3 ויחר אפו : וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמיה
 לאמר הנה געל בן-עבד ואחיו באים שכמרה והגם
 32 צרים את-העיר עליך : ועתה קום לילה אתה והעם
 33 אשר-אתך יארכ בשדה : והיה בבקר כורח השמש
 תשכים

(Abimelesh)

Gaal

f Lev. 19: 24.

Lebul

f cum astutia.

Quoniam
beni
piffi
detractio

mi mentus
repondit
rebellantibus
Sichemais :

תשקים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו
יציאים אליה ועשית לו כאשר תמצא ירך :

34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו

(Gaal)

לילה ויארכו על שכם ארבעה ראשים: ויצא געל בן לה
עבר ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם

אשר אתו מן המארב: וירא געל את העם ויאמר
36 אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל

את על ההרים אתה ראה כאנשים: ויסק עוד געל
37 לדבר ויאמר הנה עם ירדים מעם טבור הארץ וראש

† umbilico, Ez. 38: 12.

(Schult)

אחד כא מדרך אלון מעוננים: ויאמר אליו זבל איה
איפוא פיה אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא

זה העם אשר מאסתה פו צאנא עתה והלחם בו:
ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: וירד פהו

אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח
השער: ויטב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל

41 ואת אחיו משבת בשכם: ויהי מפתח ויצא העם
השדה ויגדו לאבימלך: וינח את העם ויהצם

42 לשלשה ראשים ויארכ בשדה וירא והנה העם יצא מן
העיר ויקם עליהם ויכסם: ואבימלך והראשים אשר עמו

43 פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו
על כל אשר בשדה ויכוסם: ואבימלך נלחם בעיר כל מה

היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר פה הרג
44 ויתן את העיר ויזרעה מלח: וישמעו

45 כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית:
ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם:

46 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו
47 וינח אבימלך את הקרומות בידו ויכרת שוכת עצים
וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה

† iamū, v. 49.

Hhh חחח ראיתם

quorum vrbem licet cepisset astu destruxisset.

49 ראתם עשיתי מהרו עשו כמוני: ויכרתו נסכל העם
 איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישמו ער הצרות
 ויציתו עליהם את הצרות באש וימתו גם כל אנשי
 1 מגדל שכם כאלף איש ואשה:
 2 אבימלך אל תבין ויחן בתבין וילכדה: ומגדל עז היה
 בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל
 3 בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: ויבא
 אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל
 4 לשרפו באש: ומשלף אשה אחת פלח רכב על-
 ראש אבימלך ותרין את גלגלתו: ויכרא מהרה
 אלה הער ונשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותחני
 5 פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת:
 6 ויראו איש ישראל כימת אבימלך וילכו איש למקומו:
 7 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו
 להרג את שבעים אחיו: ואת כל רעת אנשי שכם
 השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יוחם בן
 א ירבעל:
 ויקם אחרי אבימלך להושיע
 את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא
 2 ישב בשמיר בהר אפרים: וישפט את ישראל עשרים
 3 ושלש שנה וימת ויקבר בשכיר:
 4 ויקם אחריו יאיר הגלעד וישפט את ישראל עשרים ושתים
 5 שנה: ויהיו לו שלשים בנים רכבים על שלשים ערים
 ושלשים ערים להם להם יקראו חנת יאיר עד היום
 ה הזה אשר בארץ הגלעד: וימת יאיר ויקבר
 בקמון:
 6 ויספנו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעברו
 את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת
 אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
 אלהי

fv. 48.

si Teben-
nea fo so a
muliere ictus
pant.

Deum ut
is ga-
m impo-
it.

Idon 7
1001
102 23

CAP. 9. X.
Et succellit
Thola

Thola

Kluz

jair.

Itail den-
ocis a Phil-
litis & Am-
monitis ve-
ratur.

7 אלהי פלשתים ויעובו את יהוה ולא עבדוהו : ויחר
 אף יהוה בישראל ומכרם ביד פלשתים וביד בני עמון
 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה
 עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן
 בארץ האמרי אשר בגלעד : ויעברו בני עמון את
 הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים
 ותצר לישראל מאד : ויזעקו בני ישראל אל יהוה
 לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את
 הבעלים : ויאמר יהוה אל בני ישראל
 הלא מצררים ומן האמרי מן בני עמון ומן פלשתים :
 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ומצעקו אלי
 ואושיעה אתכם מידם : ואתם עזבתם אותי ותעבדו
 אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם : לכו
 וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בסהמה וישעו לכם
 בעת צרתכם : ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו
 עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום
 הוה : ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את
 יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל : ויצעקו
 בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה :
 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל דעהו מי האיש אשר
 יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישרי גלעד :
 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן
 אשה וזנה ויולד גלעד את יפתח : ותלד אשת גלעד לו
 בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו
 לא תנהל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה :
 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל
 יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו : ויהי
 מימים וילחמו בני עמון עם ישראל : ויהי כאשר ה
 חחח ב Hhb 2 נלחמו

ad Deum rediens gratiam impetrat.

CAP. XI. Belli ducem Iephtam acceperit.

(Jephtha)

(Ammonites)

הפסרת חקת 2. v. חצי הספר 8. v.

1 נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת
 2 את יפתח מארץ טוב: ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו
 3 לקצין ונלחמה בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד
 4 הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
 5 באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו זקני גלעד
 6 אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
 7 בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד: ויאמר
 8 יפתח אל זקני גלעד אסמשיכים אתם אותי להלחם
 9 בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם
 10 לראש: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע
 11 בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: וילך יפתח עם
 12 זקני גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין
 13 וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה:
 14 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני
 15 עמון לאמר מה לי ולך כירבאת אלי להלחם בארצי:
 16 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח
 17 ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנו ועד
 18 היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהו בשלום:
 19 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני
 20 עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
 21 את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי בעלותם
 22 ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא
 23 קדשה: וישלח ישראל מלאכים אל מלך
 24 אדום לאמר אעבדך נא בארצה ולא שמע מלך
 25 אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
 26 בקדש: וילך במדבר ויטב את ארץ אדום ואת
 27 ארץ מואב ויבא ממוצה שמש לארץ מואב וחתון
 28 בעבר ארנו ולא באו בגבול מואב כי ארנו גבול
 29 מואב

*in Luffella...
ingen bei von...
Paderborn.*

am, (für...)

*qui, cum fru-
stra Ammoni-
tas auertere
hoderet.*

*in balneo
ortum in
capam
et in ralle*

liber

מאב
יפתח

19 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-
 הָאֲמֹרִי מֶלֶךְ חֲשֹׁבוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבֹדְהֶנָּה
 בְּאַרְצָה עַד-מְקוֹמִי : וְלֹא דֹאֲמִין סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל כ
 עָבַר בְּגִבּוֹלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בִּיהֲצֵה
 21 וַיִּלְחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל : וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-
 סִיחֹן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיָּבוֹס וַיִּירֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 22 אֶת-כָּל-אֶרֶץ הָאֲמֹרִי וַיֹּשֶׁב הָאָרֶץ הַחַיָּא : וַיִּירָשׁוּ
 אֶת-כָּל-גְּבוּל הָאֲמֹרִי מֵאַרְנוֹן וְעַד הַיַּבֵּק וּמִן-הַמִּדְבָּר
 23 וְעַד-הַיַּרְדֵּן : וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת-
 24 הָאֲמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִירָשֶׁנּוּ : הֲלֹא אֶת-
 אֲשֶׁר יוֹרִישֶׁךָ כַּמּוֹשׁ אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירֶשׁ וְאֶת-כָּל-
 אֲשֶׁר הוֹרִישֵׁי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירֶשׁ : וְעַתָּה כה
 הַטּוֹב טוֹב אֲתָה מִכָּל בֶּן-צִפּוֹר מֶלֶךְ סוּאֵב דָּרֵב רֶב
 26 עִם-יִשְׂרָאֵל אִם-נִלְחֶם נִלְחֶם בָּם : בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּחֲשֹׁבוֹן וּבְבִנּוֹתֶיהָ וּבְעַרְעוֹר וּבְבִנּוֹתֶיהָ וּבְכָל-הָעָרִים
 אֲשֶׁר עַל-יַדֵּי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מְאוֹת שָׁנָה וּמִדּוּעַ לֹא
 27 הִצַּלְתֶּם בְּעַת הַחַיָּא וְאַנְכִי לֹא חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עִשִׂיתָ
 אֵתִי רָעָה לְחַלְחֵם בֵּי יִשְׁפֹט יְהוָה הַשִּׁפְטָה הַזֹּאת בֵּין בְּנֵי
 28 יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן : וְלֹא שָׁמַע כֶּלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-
 29 וַתְּהִי in hostes iuit
vorum nun-
cupans, si
eos vicisset, דְּבַרִי יִפְתָּח אֲשֶׁר שְׁלַח אֵלָיו :
 עַל-יִפְתָּח רֹחַ יְהוָה וַיַּעֲבֵר אֶת-הַגִּלְעָד וְאֶת-מְנַשֶּׁה
 וַיַּעֲבֵר אֶת-מִצְפָּה גִלְעָד וּמִמִּצְפָּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן :
 וַיִּדַר יִפְתָּח נָדַר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַחַן תִּתֵּן אֶת-בְּנֵי ל
 31 עַמּוֹן בְּיָדִי : וַהֲיִהוּ הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יוֹצֵא מִדְּלַתִּי בֵיתִי
 לְקַרְאֹתִי בְּשׁוֹבֵי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וַהֲיִהוּ לַיהוָה
 32 וְהַעֲלִיתִהוּ עוֹלָה : quod vider
soluit, וַיַּעֲבֵר יִפְתָּח אֶל-בְּנֵי
 33 עַמּוֹן לְחַלְחֵם בָּם וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיָדוֹ : וַיִּכָּסּוּ מִעַרְוֵעַר וְעַד-
 בְּוֹאֵה מְנִיחַ עֲשָׂרִים עָרַי וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִכַּה גְדוֹלָה

מאד Hhh 3 חחח ג

מאד ויבנעו בני עמון מפני בני ישראל :

et filium vni-
rum Deo ob-
nat i.

34 ויבא יפתח המצפיר אל ביתו והגדה בתו

יצאת לקראתו בתפסים ובמחלות זרק היא יחידה אין

לה לו ממנו בן ארבת : ויהי כראותו אותה ויקרע את

בגדיו ויאמר אהה פתי הכרע הכרעתי ואת היית

בעברי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשונ :

6 ותאמר אליו אבי פציתו את פיה אל יהוה עשה לי

כאשר יצא מפיה אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות

7 מאיביך מפני עמון : ותאמר אל אביה ועשה לי הדבר

חזה הרפה מפני שנים חדשים ואלכר וורדתי על

8 ההרים ואכבה על בתולי אנכי ורעיתי : ויאמר לבי

וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך

9 על בתוליה על ההרים : ויהי מקץ שנים חדשים

ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא

מ לא ידעה איש ותהי חק בישראל : מימים יממה

תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי

7: 28.

CAP. XII.
Ephraimitas
insurgentes
caus.

א ארבעת ימים בשנה : ויצעק איש אפרים

ויעבר צפורה ויאמרו ליפתח מדוע עברתי להלחם

בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף

2 עליך באש : ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי

אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם

3 אותי מידם : ואראו כי אינה מושיע ואישמה נפשי

בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה

4 עליכם אלי היום חזה להלחם בי : ויקבץ יפתח את

כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד

את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך

ה אפרים בתוך מנשה : וילכד גלעד את מעבדות

הידון לאפרים והיה כי יאמרו פלטי אפרים אעברה

ויאמרו

ו. 37. ורעותי ק. 37. עד כאן הפטרת חקת 34. ו.

ואשימה ק

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי גִלְעָד הַאֲפֵרְתִי אִתָּהּ וַיֹּאמֶר לֹא :
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶמְרֵנָה שְׂבֻלָת וַיֹּאמֶר סִבְלָת וְלֹא יָכִין 6
 לְדַבֵּר כֵּן וַיֵּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל-מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן
 וַיִּפֹּל בְּעֵת הַהִיא מֵאֲפֵרַיִם אַרְבַּעִים וּשְׁנָיִם אֱלֹהִים :
 וַיִּשְׁפֹּט יַפְתָּח אֶת-יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יַפְתָּח 7
 הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבַּר בְּעָרֵי גִלְעָד : וַיִּשְׁפֹּט 8
 אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲבִצָן מִבֵּית לָחֶם : וַיְהִי לוֹ 9
 שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שָׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים
 בָּנוֹת הֵבִיֵא לְבָנָיו מִן-הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע
 שָׁנִים : וַיָּמָת אֲבִצָן וַיִּקְבַּר בְּבֵית לָחֶם :
 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל 11
 אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים : וַיָּמָת 12
 אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקְבַּר בְּאֵילֹן בְּאַרְץ זְבוּלֹן :
 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל 13
 עַבְדּוֹן בֶּן-הַלֵּל הַפְּרָעְתוֹנִי : וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעִים בָּנִים 14
 וּשְׁלֹשִׁים בָּנָי רַבִּים עַל-שִׁבְעִים עִירִים וַיִּשְׁפֹּט
 אֶת-יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים : וַיָּמָת עַבְדּוֹן בֶּן-הַלֵּל 15
 הַפְּרָעְתוֹנִי וַיִּקְבַּר בְּפְרָעְתוֹן בְּאַרְץ אֲפֵרַיִם בְּחַר
 הָעַמְלָקִי : וַיִּסִּיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל א
 לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים
 אַרְבַּעִים שָׁנָה :
 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעְיָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ 2
 וְאִשְׁתּוֹ עִקְרָה וְלֹא יָלְדָה : וַיִּבֶּה מֵלֶאֱדָן-יְהוָה אֶל- 3
 הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה-נָא אֶת-עִקְרָה וְלֹא
 יִלְדֶת וְהָרִירָת וַיִּלְדֶת בֶּן : וְעֵתָה הִשְׁמֵרִי נָא וְאֶל- 4
 תִּשְׁתִּי יִיזַן וְשִׁבְרִי וְאֶל-תֹּאכְלִי כָל-טֶמֶא : כִּי הִנֵּה 5
 הָרָה וַיִּלְדֶת בֶּן וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ כִּי-נִזְרָה
 אֱלֹהִים יְהִיָה הַנֶּעַר מִן-הַבָּטָן וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת-
 יִשְׂרָאֵל

Elon

Elon

Abdon

Philistia

Manoah

Iephte succedit Ibsan,

Eilon

& Abden.

CAP. 13. XIII. Iſraele a Philistæis preſſo Manox vxor ſterili vindet ab Angelo promiſſus.

ישראל מיד פלשתים : ותבא האשה ותאמר לאישה
6 לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מנה הוא ואת
7 שמו לא הגיד לי : ויאמר לי הנך הרה וילדת בנותיה
אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר
אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו :

8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי
אדוני איש האלהים אשר שלחת נבואה נא עור
9 אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד : וישמע
האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד
אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה
10 אין עמה : ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה
ותאמר אליו הנך נראה אלי האיש אשר בא ביני
11 אליו ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר
לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני :
12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריה מה יהיה משפט הנער
13 ומעשהו : ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר
14 אמרת אל האשה תשמר : מכל אשר יצא מפן תיין
לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
15 כל אשר צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
16 נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גרי עזים : ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך
ואם תעשה עליה ליהנות תעלנה כי לא ידע מנוח כי
17 מלאך יהוה הוא : ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי
18 שמך כי יבא דבריה וכבדנוך : ויאמר לו מלאך יהוה
19 למה זה תשאל לשמי והוא פלאי : ויקח מנוח את
גרי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא
כ לעשות ומנוח ואשתו ראים : ויהי בעלות הלהב מעל
המזבח

mirabilis, Pl. 130 6.

פלאי

ייתיר א' 18. ייתיר י' 17. הל' בדגש 8.

vique pe-
tari confu-
satus,

con-
sue-
tudo

המזבח השמימי ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
 ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף 2
 עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו או ידע
 מנוח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל אשתו 2
 מות נמות כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ 3
 יהוה להמיתנו לא לחם מירנו עלה ומנחה ולא הראנו
 את כל אלה וכעת לא השמענו בזאת: ותלד האשה 2
 בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הילד ויברכהו
 יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה הן בין צרעה כח
 ובין אשתאול: וירד שמשון תמנתה א
 וירא אשה בתמנתה מפנות פלשתים: ויעל ויגד 2
 לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מפנות
 פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו 3
 ואמו האין בבנות אחיה ובכל עמי אשה כי אתה
 דולף לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון
 לאביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: ואביו 4
 ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש
 מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל:

Simson

והוא יגד

fanfam.

filius nascitur, nomine Simson, qui liberationis specimina edidit mature. CAP. 13. XIV. E Philistinis uxorem ducit hincque occasionem insequitur.

Leonem obtinuit discipit, & ex caudate eius mel edidit.

וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו ה
 עד כרמי תמנתה וחנה כפיר אריות שאג לקראתו:
 ותצלח עליו רוח יהוה וישפעו כשסע הגדי ומאומה 6
 אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: וירד 7
 וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: וישב מימים 8
 לקחתה ויסר לראות את מפלת הארנה וחנה עזרת
 דברים בנוית הארנה ודבש: וירדהו אל כפיו וילך 9
 הלוקח ואכל וילך אל אביו ואל אמו להם ויאכלו
 ולא העיד להם כי מגוית הארנה ררה הדבש: וירד 7
 אביוהו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי בן
 יעשו

Iii טטט

עד כאן הפטרת גשא 25.

11 יעשו הפחורים: ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים

12 מרעים ויהיו אתו: ויאמר להם שמשון אחודרה

נא לכם חידה אם הגידו אותה לי שבעת

ימי המשתה ומצאתם ונתת לי לכם שלשים סדינים

13 ושלשים חלפת בנדים: ואם לא תוכלו להגיד לי

ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות

14 בנדים ויאמרו לו חודרה חידתך ונשמענה: ויאמר

להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו

טו להגיד החידה שלשת ימים: ויהי ביום השביעי

ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את-

החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש

16 הלירשנו קראתם לנו הלא: ותבך אשה שמשון

עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה

חדתה לבני עמי ולי לא חדרתה ויאמר לה הנה

17 לאבי ולאמי לא חדרתי ולך אגיד: ותבך עליו

שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי

ביום השביעי ויגד לה כי הציבתהו ותגד החידה לבני

18 עמה: ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטורם

יבא החרסר מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר

להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי:

19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקליו וידמהם ושלשים

איש ויקח את חלצותם ויתן החליפות למגיד החידה

כ ויחד אפו ויעל בית אביו: ויהי אשת שמשון

למרעהו אשר רעה לו:

א ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את-

אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החררה ולא-

2 נתנו אביה לבוא: ויאמר אביה אמר אבדתי כי שנא

שנאתה ואתנגרה למרעהו הלא אחותה וקטנה

טובה

v. 16. פתח באתנח

quod fodalibor in nuptiis per anigma proponit.

cuius mentis, a sponsa clam detestum.

et nonni:

simus ex hollim exu-mis praximum solut. de ad Patrem redit.

CAP. 15. XV. Punctis alii subentis per. folium v. l. noob.

+ Sol.

f. 1. Sam. 21. 21.

טובה ממנה תהינא לה מחתיה: ויאמר להם שמשון 3
 נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עפס דעה: וילך 4
 שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן
 זנב אל זנב וישם לפיד אחר בין שני הזנבות בתוך:
 ויבער אש בלפידים וישלח בקמורת פלשתים ויבער ה
 מגד'יש ועד קמה ועד כרם זית: ויאמרו פלשתים מי 6
 עשה זאת ויאמרו שמשון חתן החמני כי לקח את
 אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
 ואת אביה באש: ויאמר להם שמשון אם תעשוני 7
 בזאת כי אם נקמתי בכס ואחר אחרל: ויך אותם 8
 שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעף סלע
 עיטם: ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה 9
 וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו
 ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר
 עשה לנו: וידדו שלשת אלפים איש מיהודה אל 11
 סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי
 משלים בננו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
 כאשר עשו לי כן עשיתי להם: ויאמרו לו לאסרה 12
 ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
 לי פן תפגעו בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי אסח 13
 נאסרה ונתנוה כידם וחמת לא נמיתך ויאסרוהו בשנים
 עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: הוא בא עד לחי 14
 ופלשתים הריעו לקראתו ותצלה עליו רוח יהוה
 ותחיינה העבתיים אשר על זלעותיו כפשתים אשר
 בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור
 טריה וישלח נדו ויקחה נמר בה אלף איש: ויאמר
 שמשון בלחי החמור חמור המרתים בלחי החמור
 חפיתי אלף איש: ויהי כפלתו לדבר וישלך בלחי 17

segetes hosti-
um vulpium
ope incendit

quod illi in
facere &
vxore vindic-
ant, Simfon
autem rursu
in ipfis:

Philistai in
Iudam ir-
runt, & Sim-
fonem vin-
ctum sibi tra-
di perunt &
obtrinent:

sed is ruptis
vinculis 1000.
hostes a fini
maxilla per-
cutit.

f Jem 37: טו
25
f recen- 6
tem, Jcl
2: 6.
f accrvus

טטט ב 2 Iii מירד

אין תורמם תח

e cuius dente
Deus aquam
suenti dedit.

8 מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא רִמַת לַחֵי: וַיִּצְמַח מֵאֵד
וַיִּקְרָא אֵלֶיהֶן וַיֹּאמֶר אֲתֵן נָתַתְּ בְיַד עַבְדְּךָ אֶת־
הַתְּשׁוּעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אֲמוֹת בְּצִמְחָה וּנְפִלְתִי
בְיַד הָעַרְלִים: וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת הַמַּכְתֵּשׁ אֲשֶׁר בְּלַחֵי 9
וַיִּצְאוּ מִכְּנוּמֵים וַיֵּשֶׁת וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ וַיַּחֲזֵי עַל־בְּנוֹ קָרָא
בַּשָּׁמַיִם עֵין הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בְּלַחֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּשְׁפֹּט אֶת־
אִישְׂרָאֵל בְּיָמָיו פְּלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה: וַיִּלָּךְ
שָׁמְשׁוֹן עִזְתָּה וַיִּרְאֶה שֵׁם אִשֶׁת זִוְנָה וַיִּבְאֵהָ אֵלָיו: לַעֲזוּתִים
לֵאמֹר בֹּא שָׁמְשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיֹּאדְבֻּלוּ כָל־הַלַּיְלָה
בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד־אִם
הַבֶּקֶר וְהִרְגָנָהּ: וַיִּשְׁכַּב שָׁמְשׁוֹן עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּקָּם
בְּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאחֲזֵ בַדְּלָתוֹת שַׁעַר הָעִיר וּבִשְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וַיִּסַּעם עִם הַפְּרִיחַ וַיִּשֶׁם עַל־כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֶם אֶל־
4 רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֲבֹרֹן:
ה אַחֲרֵי־כֵן וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שׁוֹרֵק וַיִּשְׁמָה דְלִילָה: וַיַּעֲלוּ
אֵלֶיהָ סְרֻנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פָתִי אוֹתוֹ וְרֵא בָמָה
כַּחוֹ גְדוֹל וּבְמָה נֹכַח לוֹ וַאֲסַרְנָהּ לַעֲנוּתוֹ וְאִנְחָנוּ
6 נָתַן־לָךְ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כֶּסֶף: וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־
שָׁמְשׁוֹן הַגִּידָה נָא לִי בְמָה כָּתַבְתָּ גְדוֹל וּבְמָה תֹאסֵר
7 לַעֲנוּתָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁמְשׁוֹן אִם־יֹאסְרֵנִי בִשְׁבָעָה
יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וְחִלְתִּי וְהָיִיתִי כְּאֶחָד
8 הָאָדָם: וַיַּעֲלוּ־לָהּ סְרֻנֵי פְּלִשְׁתִּים שְׁבָעָה יְתָרִים לַחִים
9 אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וַתֹּאסְרֵהוּ בָהֶם: וְהֵאָרַב יֵשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר
וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וַיִּנְתֵּק אֶת־הַיְתָרִים
כְּאֲשֶׁר יִנְתֵּק פְּתִיל־הַנְּעֻרָת בַּחֲדָרָהּ אִשׁ וְלֹא נֹדַע
כַּחוֹ: וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שָׁמְשׁוֹן הִנֵּה חִתַּלְתָּ בִּי
וְתִדְבַּח אֵלַי כְּזָבִים עִתָּה הַגִּידָה נָא לִי בְמָה תֹאסֵר:
10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־יֹאסְרֵנִי בְּעֵבֶתִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר

9 + mof. -
rcm

15. 2. fem.

Solila

f stup.
Jef: 24.

CAP. 17.
XVI.
Guz cir-
cumallatus
vris potras
noita in
montem
portat.

Bella capus
amoc. ei. profi
multas blan-
dinas,

הת בפתח 7.5.

לאֲנַעֲשֶׂה בָהֶם מְלֵאכָה וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְאֶחָד הָאָדָם:

1 2 וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרֵהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר

אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וְהָאָרֶב יֵשֵׁב בַּחֲדָר וַיִּנְתַּקְם

1 3 מֵעַל וְדַעַתְיוּ כְחוֹט: וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שָׁמְשׁוֹן עַד־

הִנֵּה הִתְלַתְּ כִּי וַתִּדְבַר אֵלָי כְּזֹבִים הִגִּידָה לִּי בַמָּוָה

fincin- nos, v.

בְּאָסֵר וַיֹּאמֶר אֵלָיִהּ אִם־תֹּאדָרְגִי אֶת־שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת

f. 19. f. 14. v.

1 4 רֵאשֵׁי עֵם־הַמַּסְכָּת: וַתִּתְקַע בַּיָּחַד וַתֹּאמֶר אֵלָיו

פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וַיִּקְצֹץ מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־הַיָּתֵד

f. textu- ra, Iob. 7: 6. f. v. 13.

1 5 הָאָרֶג וְאֶרֶת־הַמַּסְכָּת: וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמֶר

אֶחְכַּתְּךָ וְלִבָּךְ אֵין אִתִּי זֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים הִתְלַתְּ כִּי

1 6 וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי בַמָּוָה כְּחֶךָ גְּדוֹל: וַיְהִי כִּי־הִצִּיקָהּ לוֹ

tandem indi- cat, in quo r. bor suum con- sistat,

בְּדַבְרֶיהָ כָּל־הַיָּמִים וַתֹּאדָרְגֵהוּ וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוֹת:

turgeret
- pro 1, 2 in hunc
de Bayerisch für fallen
pl. Ges. 19, 3. cum

1 7 וַיִּגְדַּלְהָ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹדָה לֹא־עָלֶיךָ עַל־

רֵאשֵׁי כִּי־נִזְוֵר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטָן אִמִּי אִם־גִּלְחַתִּי

1 8 וְסָר מִמֶּנִּי כְחִי וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְּכָל־הָאָדָם: וַתֹּרֶא

דְּלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא

לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עָלוּ הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־

כָּל־לִבּוֹ וְעָלוּ אֵלָיִהּ סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ חֶסֶק בְּיָדָם:

f. v. 13.

1 9 וַתִּשְׁנֶהוּ עַל־בְּרִיָּה וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת־

que cribus reficilis cum popularibus tradit, a quibus excoecatus in pistinum detruditur,

שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֵאשֵׁי וַתִּחַל לַעֲמֹתוֹ וַיִּסַּר כְּחוֹ

מֵעָלָיו: וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וַיִּקְצֹץ מִשְׁנָתוֹ כ

וַיֹּאמֶר אֵצֶל כַּפַּעַם בַּפַּעַם וְהוּא לֹא יָדַע כִּי

2 1 יְהוָה סָר מֵעָלָיו: וַיֵּאחֲזֶהוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת־

עֵינָיו וַיִּנְרִידוּ אוֹתוֹ עֲזָתָה וַיֹּאסְרוּהוּ בַנְּחֻשְׁתִּים וַיְהִי

& illuditur;

2 2 טוֹחֵן בְּבֵית הָאֲסִירִים: וַיַּחַל שַׁעַר־רֵאשֵׁי לְצִמְחָה

2 3 כְּאֲשֶׁר גָּלַח: וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים

נֹאסְפוּ לְזַבֵּחַ זֶבַח־גְּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְחָה

2 4 וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת־שָׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵנוּ: וַיִּרְאוּ

אֶת־טַט ט ג 3 Iii אֶת־

דֹּאסוּרִים ק' v. 21. לִי ק' v. 18. הֶל' רַפָּה v. 16.

אתו העם ויהללו את־אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את־אויבנו ואת־מחריב ארצנו ואשר הרבה
כה את־חללינו : ויהי כי־טוב לכם ויאמרו קראו
לשמשון וישחק־לנו ויקראו לשמשון מבית האסורים
ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים :

ille vero zo-
bate recepto
idoli templi
euerit, ac
moniens vitus
ei hostes.

26 ויאמר שמשון אל־הנער המחזיק בידו הניחה

אותי והימשני את־העמודים אשר הבית נכון

27 עליהם ואשען עליהם : והבית מלא האנשים

והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל־הגג בשלשת

28 אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון : ויקרא

Kel min Kial.

שמשון אל־יהודה ויאמר אדני יהודה זכרני נא

וחזקני נא אה הפעם הזה האלהים ואנקמה

29 נקס אחת משתי עיני מפלשתים : וילפת שמשון את־

שני עמודי התוף אשר הבית נכון עליהם ויסמך

ל עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו : ויאמר שמשון

תמת נפשי עם־פלשתים ויט בכח ויפל הבית על־

הסרנים ועל־כל העם אשר־בו ויהיו הפתים אשר־

3 וזאת המית במותו רבים מאשר המית בתו : וירדו אחיו

ובל־בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין

צדעה ובין אשתאול בקבר מנוח אביו והוא שפט

א את־ישראל עשרים שנה : ויהי־איש

*Micha (mit
min Gold?)*

2 מחר־אפרים ושמו מיכיהו : ויאמר לאמו אלף ומאה

חכסף אשר לקח־לך ואתי אלית וגם אמרת באוני

3 הנה חכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני

ליהוה : וישב את־אלף ומאה חכסף לאמו ותאמר

4 אמו הקדש הקדשתי את־חכסף ליהוה מידי לבני

לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך : וישב את־

חכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורך

ויעשהו

CAP. 17.
XVII.
Holol tricus
cuhus per Mi-
cham crectius.

זדהמישני ק' v. 26. האסורים ק' ibid. כטוב ק' v. 25.
זאת ק' v. 3. קמין כטרהא' v. 1. הת דפה v. 28.

ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכהו: והאיש ה
מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את
יד אחד מבגדיו ויהי לו לכהן: בימים ההם אין מלך 6
בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת 7
יהודה והוא לוי והוא גר-שם: וילך האיש מהעיר מבית 8
לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר-אפרים עד-
בית מיכה לעשות דרכו: ויאמר לו מיכה מאין תבוא 9
ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלקי
לגור באשר אמצא: ויאמר לו מיכה שבה עמדי 10
והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף
לימים וערך בנדים ומחיתך וילך הלוי: ויואל הלוי 11
לשבת את-האיש ויהי הנער לו כאחד מבגדיו:
וימלא מיכה את-יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי 12
בבית מיכה: ויאמר מיכה עתה ידעתי כייטיב יהוה 13
לי כי הירח לי הלוי לכהן: בימים ההם אין מלך 14

confituito sacerdoti:

CAP. 18.
XVIII.
quem Danitz
nouas sedes
quaxientes ad
se rapiunt, &
Laischum ca-
piant,

בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה 15
לשבת כי לא נפלה לו עד-היום החוה בתוך שבטי
ישראל בנחלה: וישלחו בני-דן 16
ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני-חיל
מצדעה ומאשתאל לרגל את-הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו את-הארץ ויבאו הר-אפרים עד-
בית מיכה וילינו שם: חמה עם-בית מיכה והמה הפירו 17
את-קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי-הביאך
הלם ומה-אתה עשה בזה ומה-לך פה: ויאמר אלהם 18
בזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואחיל לו לכהן:
ויאמרו לו שאל-נא באלהים ונדעה התצלם דרכנו ה
אשר אנחנו הולכים עליה: ויאמר להם חכהו לכו 19
לשלוש

Abn. aburitan.

Handwritten scribbles.

לשלום נכה יהוה דרככם אשר תלכו בה :

7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו
את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט
צידנים שקט ובלט ואין מכלים דבר בארץ יורש
עצר ורחוקים המה מצידנים ודבר אין להם עם אדם :
8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם
9 אחיהם מה אתם : ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי
ראינו את הארץ וחנה טובה מאד ואתם מחשים אל
10 תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ : כבאכם
תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ימים כיתנה
אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר
11 אשר בארץ : ויסעו משם ממשפחת
הדני מצרעה ומאשתאל ושש מאות איש חגור כלי
12 מלחמה : ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על-כן
קראו למקום ההוא מחנה-דן עד היום הזה הנה
13 אחרי קרית יערים : ויעברו משם הר אפרים ויבאו
14 עד בית מיכה : ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל
את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם חידעתם כי יש
בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו
15 מה-תעשו : ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי
16 בית מיכה וישאלו לו לשלום : ושש מאות איש חגורים
כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן :
17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ
באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת
התרפים ואת המסכה וחכהו נציב פתח השער ושש
18 מאות האיש החגור כלי מלחמה : ואלה באו בית
מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת
19 המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים : ויאמרו

† potestatem.

† pigritatis.

301

Sans Lager

לו החרש שים ירה על פיך וקה עמנו והיה לנו לאב
 ולכהן הטוב היותה כהן לבית איש אחר או היותה
 כהן לשבט ולמשפחה בישראל : ויטב לב הכהן כ
 ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
 בקרב העם : ויבנו וילכו וישימו את הטף ואת 21
 המקנה ואת הכבורה לפניהם : המה הרחיקו מבית 22
 מיכה והאנשים אשר בפתים אשר עם בית מיכה
 נועקו וידביקו את בני דן : ויקראו אל בני דן ויסבו 23
 פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נזעקת : ויאמר את 24
 אלה אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומח
 לי עוד ומר זה תאמרו אלי מה לך : ויאמרו אליו כה
 בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים
 מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך : וילכו בני דן 26
 לדרבם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב
 אל ביתו : והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת 27
 הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח
 ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש : ואין 28
 מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם
 והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר 29
 אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר
 לראשנה : ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן ל
 בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט 30
 הדני עד יום גלות הארץ : וישימו להם את 31
 פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים
 בשלה : ויהי בימים ההם ומלך אין א
 בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אמריו ויקח לו 32
 אשה פילגש מבית לחם יהודה : ותזנה עליו פילגשו 3
 ותלך Kkk

pro יסבר
(chaldäisch) (Lxxv)

pro תי orthographisch
amphibolisch

& idolola-
 tsiam in to-
 tam tribum
 deriuant.
 CAP. 19.
 Leuita pel-
 licem repe-
 tens.

ג' תלויה v. 30. חל' בדגש v. 29. חה' בדגש v. 21.

ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה
 3 ותהי שם ימים ארבעה חדשים : ויקם אישה וילך
 אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד
 חמרים ותביאנהו בית אביה ויראהו אבי הנערה
 4 וישמח לקראתו : ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב
 5 אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם : ויהי ביום
 הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
 6 אל חתנו סער לבך פת לחם ואחר תלכו : וישבו
 ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל
 7 האיש הואל נא ולין ויטב לבך : ויקם האיש ללכת
 8 ויפצרו בו חתנו וישב וילן שם : וישכם בבקר ביום
 החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סער נא לבכך
 9 והתחממהו עד גמות היום ויאכלו שניהם : ויקם
 האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי
 הנערה הנה נא רפה היום לערוב ליגר נא הנה חנות
 10 היום לין פה וייתב לבכך והשכמתם מחר לדרךכם
 11 והלכת לאחלקה : ולא אבה האיש ללון ויקם וילך
 12 ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים
 13 חבושים ופילגשו עמו : הם עם יבוס והיום רד
 מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל
 14 עיר החיבוס הזאת ונלן בה : ויאמר אליו אדניו לא
 נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו
 15 עד נבעה : ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד
 16 המקומות ולנו בנבעה או ברמה : ויעברו וילכו
 17 ותבא להם השמש אצל הנבעה אשר לבנימן : ויסרו
 18 שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחב העיר ואין
 19 איש מאספה אותם הביתה ללון : והנה איש זמן בא
 מן מעשהו מן הישרה בערב והאיש סהר אפרים
 והוא

Jebus, i.e. Jerusalem.

Libna

Rama

*in rodino Gi-
becam dixer.
ni.*

יחסר י' y. 9. הע בקמץ y. 5. להשיבה ק' y. 3.
 יחסר ה' y. 13.

והוא נר בגבעה ואנשי חקקים בני ימיני : וישא 7
 עניו ויבא את האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש
 הזקן אנה תלך ומאין תבוא : ויאמר אליו עברים 8
 אנתנו מבית לחם יהודה עד ירפתי הר אפרים משם
 אנכי ואלך עד בית לחם יהודה וארח בית יהוה אני
 הלך ואין איש מאסף אותי הכיתה : וגם חבן גם 9
 מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך
 ולגער עם עבדיך אין מחסור כל דבר : ויאמר האיש כ
 הזקן שלום לך רק בל מחסורך עלי רק ברחוב אל
 תלך : ויבאחו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם
 ויאכלו וישתו : המה מיטיבים את לבם והנה אנשי 2
 העיר אנשי בני בלעל נסכו את הפירות מתדפקים
 על הרלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר
 הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו : ויצא 23
 אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל
 תרענו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל
 תעשו את הנבלה הזאת : הנה כתי הבתולה 24
 ופילגשו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו לחם
 הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה
 הזאת : ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש כח
 בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה
 כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר :
 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש 26
 אשר ארוניה שם עד האור : ויקם ארוניה בפקר 27
 ויפמה דלתות הבית ויצא ללכת לדרך והנה האשה
 פלגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף : ויאמר 28
 אליה קומי ונלכה ואין ענה ויבחה על החמור ויקם
 האיש וילך למקמו : ויבא אל ביתו ויקח את 29
 המאכלת Kkk ב י י

transiit
(pabu-
tum).

cuius ciues
tota nocte
uxore ita
abuti sunt.

vt mane
mortua in-
uenta fuerit.

בעלות ק v. 25. ייבל ק v. 21. פתח בסף v. 20.

המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמה לשנים
ל עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל : והיה כל
הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום
עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימר

א לכם עליה עזו ודברו : ויצאו כל בני

ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר

שבע וארץ הגלעד אליהו המצפה : ויתיצבו פנות

כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע

מאות אלה איש רגלי שלף הרב : וישמעו בני

בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל

דברו איכה נהיתה הרעה הזאת : ויען האיש הלוי

איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן

ה באתי אני ופילגשי ללון וינקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו

עלי את הקבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו

6 ותמת : ואחז בפילגשי ונתחה ואשלחה בכל שדה

7 נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל : הנה

8 כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם : וקם

כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא

9 נסור איש לביתו : ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה

10 עליה בנורל : ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל

שבטי ישראל ומאה לאלה ואלף לרכבה לקחת צדה

לעם לעשות לבואם לגבע בנימן בכל הנבלה אשר

11 עשה בישראל : ויאסף כל איש ישראל אל העיר

12 כאיש אחד חברים : וישלחו שבטי

ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה

13 הזאת אשר נהיתה בכם : ועתה תנו את האנשים

בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה

14 מישראל ולא אבו : בנימן לשמע בקול אחיהם

בני

בני

fconfut. rate. Jof. 2: 10.

quam in 11. pates. sedam per omnes tribus militavit.

Cap. 19. 20. Vale con- sato M. 2. p. 1. dicitur, rei ad eorum po- tuitur;

sed Beniamini- otis

בני ק ולא כ. 13. v.

בני ישראל :

tradere eos renuentibus, bellum paratur.

14 ויאספו בני בנימן מן הערים הנבצעתה לצאת

למלחמה עם בני ישראל : ויתפקדו בני בנימן ביום טו

ההוא מהערים עשרים ושישה אלף איש שלף חרב

לכד מישכי הנבצעה התפקדו שבע מאות איש בחור :

מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אסר יד מינו 6

כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא :

17 ואיש ישראל התפקדו לכד מבנימן

ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש

מלחמה : ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו 18

בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני

בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה : ויקמו בני ישראל 19

בבקר ויחנו על הנבצעה : ויצא איש ישראל למלחמה 20

עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל

הנבצעה : ויצאו בני בנימן מן הנבצעה וישחיתו בישראל 21

ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה : ויתחזק 22

העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר

ערכו שם ביום הראשון : ויעלו בני ישראל ויבכו 23

לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף

לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו 24

אליו : ויקרבו בני ישראל אל בני

בנימן ביום השני : ויצא בנימן לקראתם מן הנבצעה 25

כה ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף

איש ארצה כל אלה שלפי חרב : ויעלו כל בני 26

ישראל וכל העם וכאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני

יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות

ושלמו לפני יהוה : וישאלו בני ישראל ביהוה ושם 27

ארון ברית האלהים בימים ההם : ופינחס בן אלעזר 28

כז Kkk 3 ייג

vbi Israélite bis caduntur

fed, Deo invocato,

26,000
800

400,000

22,000

18000

Pinchas

Beniaminitas
seno pralio
ad internec-
tionem ca-
dunt,

בן אהרן עמד לִפְנֵי בְיָמִים הַחַיִּים לֵאמֹר הֲאוֹסֶף עוֹד
 לְצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בְנֵימִן אֲחִי אִם אֶחָדָל וַיֹּאמֶר
 9 יְהוָה עִלּוּ כִּי מָחָר אֶתְנַנּוּ בְיָדְךָ: וַיֵּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים
 ל אֶל הַגְּבֻעָה סָבִיב: וַיַּעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל בְּנֵי בְנֵימִן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְבוּ אֶל הַגְּבֻעָה
 3 כַּפְּעִים בַּכַּפְּעִים: וַיָּצְאוּ בְנֵי בְנֵימִן לְקִרְאֵת הָעָם הַנִּתְקָן
 מִן הָעִיר וַיַּחֲלוּ לַהֲכֹרֶת מִהָעָם חֲלָלִים כַּפְּעִים כַּפְּעִים
 בַּמַּסְלֹוֹת אֲשֶׁר אַחַת עֲלֶיהָ בֵּית אֵל וְאַחַת גְּבֻעָתָהּ
 3 בְּשֵׁרָה כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנֵימִן
 8 נְגַפִּים הֵם לִפְנֵינוּ כְּבָרְאֲשֵׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה
 3 וַנִּתְקַנּוּהוּ מִן הָעִיר אֶל הַמַּסְלֹוֹת: וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרְבוּ בְּכַעַל תְּמָר וְאַרְבַּב יִשְׂרָאֵל מִנִּיח
 4 מִמְּקוֹמוֹ מִפְּעֻרָה גָּבַע: וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד לַגְּבֻעָה עֶשְׂרֵת
 1 אֲלָפִים אִישׁ בַּחוּר מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כְּבָדָה
 1 וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי נִגְעַת עֲלֵיהֶם הָרַעָה:
 לה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת בְּנֵימִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵימִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים
 6 וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וּמֵאָה אִישׁ כָּל אֱלֹהֵי שֵׁלֶף חָרֵב: וַיִּרְאוּ
 בְנֵי בְנֵימִן כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵימִן כִּי
 7 בָּטְחוּ אֶל הָאֲרָב אֲשֶׁר שָׁמוּ עַל הַגְּבֻעָה: וְהָאֲרָב
 הַחִישׁוּ וַיִּפְּשְׁטוּ אֶל הַגְּבֻעָה וַיִּמְשֶׁךְ הָאֲרָב וַיִּךְ אֶת כָּל
 8 הָעִיר לְפִי חָרֵב: וְהַמוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם
 הָאֲרָב הָרֹב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן הָעִיר:
 9 וַיַּחֲפֹךְ אִישׁ יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבְנֵימִן הִחֵל לַהֲכֹרֶת
 חֲלָלִים בְּאִישׁ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נִגְפוּ
 8 נִגְפוּ הוּא לִפְנֵינוּ בַּמִּלְחָמָה הַרְאֵשְׁנָה: וְהַמִּשָּׂאת הִחֲלָה
 לְעֹלוֹת מִן הָעִיר עֲמוּד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנֵימִן אַחֲרָיו
 4 וְהָנַח עֲלֶיהָ כָּלִיל הָעִיר הַשְּׂמִימָה: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפִּךְ
 וַיִּבְחַל

(Pagosa Strimens)

25,100

pro הרבה Imperator

~ infab. miph. ~

v. 32. דַּק רְגוּשָׁה

4 ויבדל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה: ויפנו
 לפני איש ישראל אל דרך המדבר והפלחמה
 הרביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו:
 43 בחרו את בנימן הדרך פהו מנוחה הדריכהו עד נכח
 44 הגבעה סמורח שמש: ויפלו מבנימן שמונה עשר
 אלה איש את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו מה
 45 המדברה אל סלע הרמון ויעללו במסלות המשרת
 אלפים איש וידביקו אחריו עד גבעם ויכו מפנו
 46 אלפים איש: ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים
 וחמשה אלה איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה
 47 אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש
 48 מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואיש
 ישראל שבו אל בני בנימן ויבוס לפי חרב מעיר מהם
 עד בכהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות
 שלהו באש: ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר
 2 איש מפנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם
 3 ויבכו בכי גדול ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה
 4 זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: ויהי
 מפחרת וישבימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות
 ושלמים: ויאמרו בני ישראל מי אשר ה
 לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי
 השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 6 המצפה לאמר מורת יומת: וינחמו בני ישראל אל
 בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל:
 7 מה נעשה להם לגותרים לנשים ואנחנו נשבענו
 8 ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: ויאמרו
 מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה

18,000
 5000
 2000
 25000

† hominis

600. tantum viris fuga clapis.

CAP. כא.
 XXI.
 Quorum miseris, cum juramento se obtulxerint, senolle iis filias suas uxores dare,

ק וזאיו וזאיו ק וזאיו

obediis de-
betis 400.
puellas illis
dabant,

המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מלבד גלעד
 9 אל הקהל: ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי
 יבש גלעד: וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש
 מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי
 11 יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף: וזה הדבר אשר
 תעשו כל זכר וכל אישה ידעת משפכזכר תחרטמו:
 12 וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה
 אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל
 המחנה שלה אשר בארץ כנען:

13 וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן
 14 אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: וישב בנימן
 בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש
 15 גלעד ולא מצאו להם בן: והעם נחם לבנימן
 כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל:

et ut proseli-
quis Silanti-
cus raperenti
permitterent.

16 ויאמרו זקני העדה מה נעשה
 לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אישה:
 17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט
 18 מישראל: ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים
 מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר ארור נתן
 אשה לבנימן:

19 ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר
 מצפונה לבית אל מורחה השמש למסלה העלה
 כ מבית אל שבמה ומנגב ללכונה: ויצאו את בני בנימן
 21 לאמר לכו וארבתם בכרמים: וראיתם והנה אם
 יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים
 וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ
 22 בנימן: והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרובי אלינו
 ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו
 במלחמה

לריב ק' v. 22. ויצו ק' v. 20.

במלחמה כי לא אתם נתתם להם בעת תאשמו:
 ויעשו בן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחילות 2 3
 אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים
 וישבו בהם: ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא 2 4
 איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו:
 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו כה
 יעשה:

סכום פסוקים של ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר
 יראו את יי קדשו סימן: וסדריו יד • דובב שפתי ישננה
 סימן: וחציו וירעצו וירצו את בני ישראל •

(a) Pf. 34: 10. (b) Cant. 7: 10. (c) cap. 10: 8.

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.]

ויחי ככב לוי